

ת"פ (נצרת) 16346-10-22 - מדינת ישראל נ' ס.י.מ.ו. לחקלאות ובניין בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה נוף הגליל-נצרת

ת"פ 16346-10-22

לפני:

כב' השופט, סגן הנשיא מוסטפא קאסם

המאשימה (המשיבה): מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד גרגורי פאוסט קורצ'מני

הנאשמים (המבקשים): ס.י.מ.ו. לחקלאות ובניין בע"מ
ביאן אלשופי
סלמאן איוב
ע"י ב"כ: עו"ד אבו סאלח

החלטה

1. מונחת בפני בקשת הנאשמים לקבלת מסמכים מהמאשימה לצורך ביסוס טענתם לאכיפה בררנית.

2. **רקע עובדתי**- נאשמת 1, ס.י.מ.ו. לחקלאות ובניין בע"מ, הינה כנטען על ידי המאשימה, חברה לאספקת עובדי כח אדם בתחום החקלאות (להלן: **נאשמת 1**). בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, נאשם 2, מר ביאן אלשופי, שימש מנכ"ל ומורשה חתימה בנאשמת 1 (להלן: **ביאן או נאשם 2**), ונאשם 3, מר סלמאן איוב, שימש מנהל עבודה בנאשמת 1 (להלן: **סלמאן או נאשם 3**).

3. ביום 20/12/22 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום מתוקן המייחס להם שני פרטי אישום:

לפי עובדות כתב האישום הראשון, בין החודשים 5/21 ל- 10/21 סיפקה נאשמת 1 עובדים למזמינות כח אדם שונות ללא שהיה לה רישיון לפעול כקבלן כח אדם. בגין המעשים האמורים יוחס לנאשמת 1 עבירה לפי סעיפים 2(א) ו-20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן: **החוק**), ולנאשמים 2 ו-3 יוחסה עבירה לפי סעיפים 2(א) ו-20(ב) לחוק, ועבירה לפי סעיף 21 לחוק שעניינה הפרת חובת פיקוח.

לפי עובדות כתב האישום השני, במהלך חודש 10/21 התקשרה נאשמת 1 עם קבלן כח אדם, שלא היה בידו היתר לעסוק כקבלן כח אדם על פי דין, לצורך קבלת עובדים. בגין המעשים
עמוד 1

האמורים יוחסה לנאשמת עבירה לפי סעיפים 10(ב) ו-20(ד) לחוק, ולנאשמים 2 ו-3 יוחסה עבירה לפי סעיפים (ב) ו-20(ד) לחוק, ועבירה לפי סעיף 21 לחוק שעניינה הפרת חובת פיקוח.

4. ביום 19/9/24, בוצעה הקראה של כתב האישום, והנאשמים כפרו כפירה מפורטת בכתב האישום, לאחריה העלו הצדדים את טענתם בדבר בקשת הנאשמים למסמכים לצורך ביסוס טענתם לאכיפה בררנית.

5. ביום 29/10/24 ניתנה החלטה בה הורה בית הדין לנאשמים להגיש בקשה מסודרת לעניין החומרים המבוקשים. בהתאם לכך, ביום 7/11/24 הגישו הנאשמים בקשה לפיה מבקשים מסמכים המפרטים את כתבי האישום שהוגשו ב-7 שנים האחרונות במחוז צפון עקב עבירות דומות לעבירות המיוחסות לנאשמים, לרבות כתבי אישום נגד בעלים ומנהלים, והסתיימו בהרשעה; מסמכים המפרטים את כתבי האישום שהוגשו ב-7 שנים האחרונות במחוז צפון כנגד מזמיני שירות עקב עבירות דומות לעבירות המיוחסות לנאשמים, והסתיימו בהרשעה. לטענת הנאשמים אלו מסמכים חשובים לצורך ביסוס טענתם לאכיפה בררנית, והמשך ההליכים.

6. ביום 2/12/24 הגישה המאשימה את התנגדותה לבקשת הנאשמים, וטענה כי הנאשמים לא פירטו מכח איזה סעיף מוגשת הבקשה, ומאיזה סיבה המסמכים האמורים מבוקשים, כמו-כן הנאשמים לא ציינו בבקשתם כיצד מסמכים אלו אמורים לסייע להם לצורך ביסוס טענתם לאכיפה בררנית, וכי מדובר בבקשה מובהקת לבקשת לפי חופש המידע, ולכן צריכה להיות מוגשת לממונה על העמדת המידע לציבור במשרד העבודה. לצורך תמיכה בטענתה הפנתה המאשימה לעפ"א (ארצי) 16393-12-13 **מדינת ישראל משרד הכלכלה - אלירן דואב** (9.9.2015) שם נקבע כי סעיף 74 לחוק הסדר הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) אינו מתאים לצורך קבלת נתונים לביסוס טענה של אכיפה בררנית שכן על מנת לבקש נתונים יש להציג תשתית ראייתית ראשונית ולהראות שהמאשימה נהגה בחוסר הגינות בהגשת כתב האישום.

כמו-כן הפנתה המאשימה לבג"ץ 4922/19 **אפרים נוה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)** (9.12.2019) שם עמד בית המשפט העליון על תכליתו של סעיף 74 לחסד"פ וסעיף 108 לחסד"פ, אשר פסק דין זה הפנה לפסק דין בעע"מ 2668/15 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' פרופ' הלל וייס (12.5.2015) שם נקבע, כי הבקשה לגילוי ועיון בחומר חקירה לצורך טענה לאכיפה בררנית צריכה להיטען בשלב הטענות המקדמיות לפי סעיף 149(10) ומכח סעיף 108 לחסד"פ, ובמקביל יכולים הנאשמים להגיש בקשה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע. על כן, ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה.

7. **דין והכרעה**- לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והפסיקה הרלוונטית לעניין זה הגעתי לכדי מסקנה שיש **לדחות** את הבקשה מהטעמים אשר יפורטו להלן.

8. ראשית, מקובלת עלי טענת המאשימה, שהנאשמים לא טענו מכח איזה סעיף חוק מבקשים את המסמכים האמורים.

9. שנית ולגופו של עניין, טענה לאכיפה בררנית, דינה להתברר במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, ולא במסגרת סעיף 74 לחסד"פ, יפים לעניין זה דבריו של בית הדין הארצי ב עפ"א (ארצי) 23777-02-19 **מדינת ישראל - דוד ויוסף אוכל רחוב בע"מ** (7.4.2019) (להלן: **פסק דין דוד**) "טענה לאכיפה בררנית נחשבת לאחד מביטוייה של הגנה מן הצדק. הגנה זו היא טענה מקדמית בהליך הפלילי אשר מנויה בסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי: 149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן - (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית..." כפי שנקבע בפסיקה ביחס לסעיף זה מטרתו היא להבטיח הליך פלילי ראוי, צודק והוגן... ענין הבחירה בין הגשת בקשה לפי סעיף 74, או על פי סעיף 108 נדון ב-בש"פ 2242/16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (31.03.2016) שם נתבקשה קבלתם של: "כל תיקי החקירה וכתבי האישום שהוגשו על ידי רשויות האכיפה ב-3 השנים האחרונות בעניין הברחת ביצים מאזורי הרשות לשטחי מדינת ישראל", וזאת לשם ביסוס טענת נאשם בדבר: "קיומה של הגנה מן הצדק בענייננו, לרבות טענה בדבר אכיפה בררנית והתנהלות בלתי תקינה של הרשות". בהקשר זה נקבע בעניין מזרחי כי החומר המבוקש אינו יכול להיחשב כ"חומר חקירה" כאמור בסעיף 74, באשר אין הוא קשור לתשתית הראייתית שעליה מבוסס האישום

מהמקובץ לעיל עולה, כי בנסיבות העניין, הדרך הדינית אותה יש לנקוט לשם קבלת החומרים המבוקשים איננה באמצעות סעיף 74, ודין של בקשות כאלו להתברר בגדר ההליך העיקרי ויש לעשות זאת במסגרת של העלאת טענות מקדמיות (כאן בהתאם לסעיף 149(10)). בשלב זה של ההליך - הנאשם יכול להגיש את בקשתו בהתאם לסעיף 108, שכן סעיף זה, בין היתר, מאפשר להגנה לקבל מסמכים שאינם מצויים בידה (ראו: בג"ץ 9264/04 **מדינת ישראל נ' שרים**, פ"ד ס(1) 360, 376 (2005); עניין שינר, פסקה 15 (23.01.2014); בש"פ 9305/08 **פלוגי נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות**, פסקה 9 (03.12.2008)). כמובן שככל שאכן מוגשת בקשה כאמור - ההכרעה בה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט שדן בהליך העיקרי".

10. ובכן, הדרך לקבלת מסמכים לצורך הוכחת טענה לאכיפה בררנית היא העלאת הטענה במסגרת טענות מקדמיות, ובמסגרתן הגשת בקשה לקבלת מסמכים לפי סעיף 108 לחסד"פ, לצורך הוכחת הטענה לאכיפה בררנית.

11. סעיף 108 לחסד"פ קובע: "בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

12. על מנת להיכנס בשערי סעיף זה, על הנאשמים להניח תשתית ראייתית מינימאלית שמראה כי המאשימה פעלה באופן מפלה ביחס לנאשמים, בעפ"א (ארצי) 29798-10-11 **מדינת ישראל - מרים יהודית עמית** (22.4.2013) התייחס בית הדין הארצי לנטל הוכחה זה, דברים אלו רלוונטים גם לענייננו:

"ביסוס טענה של אכיפה בררנית במסגרת הגנה מן הצדק מחייב הנחת תשתית עובדתית מתאימה ... במקום בו נטען כי רשויות התביעה נוקטות דרך קבע, מדיניות שונה מזו שננקטה בעניינו של הנאשם, נדרש הנאשם להראות כי במקרים אחרים התקבלו החלטות שונות למרות הנסיבות הדומות ... "על הנאשם להראות כי ההבחנה שערכה התביעה בינו לבין נאשמים או חשודים אחרים הנמנים עם אותה קבוצת השוויון הינה שרירותית, מפלה או שביסודה שיקולים זרים". ...

בעניין זה יש להביא בחשבון את הקושי האינהרנטי הטמון בהוכחת טענת אפליה בגין אכיפה בררנית, שכן כל המידע הרלבנטי מצוי בידי הרשות ואין לנאשם גישה אליו. קבלת טענת המאשימה עלולה להביא לתוצאה לפיה נאשם לעולם לא יוכל להוכיח טענת אפליה. לפיכך, כאשר מדובר בטענת אפליה, יש להקל במידת ההוכחה לכאורה הנדרשת מהנאשם".

13. בענייננו- עיון בבקשת הנאשמים מיום 7/11/24 מלמדת כי מדובר בבקשה למסמכים כללית ללא הנחת תשתית ראייתית מינימאלית לכך שהמאשימה הפלתה את הנאשמים בעניינם לרעה, כך יכלו הנאשמים להציג נתונים גלויים של הרשויות לעניין זה, הוכחה שבמאגרי חיפוש אין אף כתב אישום שהוגש בשבע שנים האחרונות לעניין זה, פנייה לפי בקשה לחופש המידע שמעידה כי לא הוגשו כתבי אישום ב-7 שנים האחרונות נגד נאשמים בעבירות דומות ועוד. לכן משלא נהגו כך הנאשמים, לא הניחו תשתית ראייתית מינימאלית לאכיפה בררנית.

14. יודגש, שהגשת בקשה על ידי הנאשמים לפי חוק חופש המידע תשנ"ח-1998 לממונה על העמדת המידע לציבור במשרד העבודה, פתוחה בפני הנאשמים. הנאשמים, כמבקשי המידע, יכולים לפנות לממונה על חופש המידע באופן ישיר, ללא קשר לבית הדין, ומבלי להניח תשתית ראייתית.

15. טרם סיום, בדיון שהתקיים ביום 19/9/24 העלו הנאשמים טענה נוספת לאכיפה בררנית ביחס למזמינות השירות הרלוונטיות לכתב האישום שהוגש בעניינם, ולמעורבים נוספים, משעה שהנאשמים זנחו בקשה זו בבקשתם מיום 7/11/24, לא נדרשתי לטענות אלו בהחלטה זו.

16. סוף דבר- הבקשה לקבלת המסמכים המנויים בבקשת הנאשמים מיום 7/11/24 נדחת.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ה, (22 דצמבר 2024), בהעדר הצדדים.